

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Țurcan, L. Pruteanu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” împotriva Serviciului medical al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind obligarea executării obligațiilor, împotriva deciziei din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 27 ianuarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției medicale a Ministerului Afacerilor Interne privind obligarea numirii comisiei de primire a lucrărilor executate potrivit contractului de achiziționare a lucrărilor de valoare mică.

În motivarea acțiunii a indicat că la 10 mai 2012 între Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” în calitate de antreprenor și Direcția medicală a Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul nr.xxxx pentru achiziționarea lucrărilor de valoare mică.

Conform pct.1 al contractului, antreprenorul și-a asumat obligațiunea să execute lucrările de reparație curentă a birourilor nr.xxxxxxxx a Policlinicii Ministerului Afacerilor Interne, stipulate în pct.3 al contractului, iar beneficiarul de a recepționa și a achita pentru lucrările executate conform pct.5, suma de 17 350,76 lei.

În baza contractului Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” a executat volumul de lucrări conform devizului, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate în mărime de 17350,76 lei. După finalizarea lucrărilor s-a adresat pentru numirea comisiei de transmitere a lucrărilor, conform Hotărârii Guvernului nr.285 din 23 mai 1996, însă nu a fost numită comisie deoarece au fost efectuate lucrări suplimentare.

A menționat că Direcția medicală a semnat procesul-verbal și actul cu lucrări suplimentare, prin care a impus careva medici să semneze aceste documente, însă responsabilului tehnic i-a interzis să primească lucrările și să semneze procesul-verbal și actul de transmitere a lucrărilor.

Ulterior, s-a adresat pentru a fi numită o comisie de transmitere a lucrărilor, însă nu a primit nici un răspuns.

A solicitat obligarea Direcției medicale a Ministerului Afacerilor Interne să numească o comisie de primire a lucrărilor efectuate potrivit contractului nr.xxxxxxx

Prin hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” împotriva Direcției medicale a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind obligarea numirii comisiei de primire a lucrărilor efectuate potrivit contractului nr.xxxxxx, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” și s-a menținut hotărârea din 04 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că soluția primei instanțe este justă și argumentată, bazată pe cercetarea sub toate aspectele a probatoriului administrat, fiind în concordanță cu prevederile legale ce guvernează cauza.

A concluzionat că reclamantul-executant al lucrărilor nu a respectat procedura prevăzută la pct.16 din Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, nu a prezentat înscrisuri probatorii care ar confirma faptul că după primirea de către investitor (beneficiar) a notificării, a stabilit de sine stătător termenul de recepție și l-a comunicat investitorului.

La 15 octombrie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 04 decembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a cerințelor din acțiune.

În susținerea recursului a indicat prevederile art.432 alin. (1), (2) lit.a), b), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu deciziile adoptate de instanțele inferioare și a menționat că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită prevederilor legale.

A menționat că faptul executării lucrărilor și costul lor de către pîrît nu este contestat, însă la nenumăratele solicitări verbale ale Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-R” către Direcția medicală a Ministerului Afacerilor Interne privind numirea comisiei de primire a lucrărilor efectuate potrivit contractului nr.xxxxxxx s-a refuzat neîntemeiat numirea acestei comisii.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 17 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 11 septembrie 2018 (f.d. 151). În circumstanțele menționate, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R” la 15 octombrie 2018, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R”, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere

Limitată „Veronica-R”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redau încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Veronica-R”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh